

Handel med CO₂-emissioner

Frastarten af 2005 vil omkring 120 danske fjernvarmeforsyninger være omfattet af det nye system med handel med emissionskvoter.

Af Birger Lauersen, DFF

Fra starten af 2005 vil omkring 120 danske fjernvarmeforsyninger være omfattet af det nye system med handel med emissionskvoter. Baggrunden er EU-direktivet om handel med drivhusgasemissioner, som trådte i kraft den. 25. oktober 2003. Direktivet er starten på et system for handel med drivhusgasser. Direktivet omfatter alle energianlæg, med en indfyret effekt over 20 MW beliggende på samme matrikel, og forpligter i praksis de enkelte lande til enten at reducere deres emission af drivhusgas i et omfang svarende til deres Kyoto-forpligtelse eller at kompensere for et større udslip ved at skaffe kvote fra andre lande. Også biomassefyrede anlæg over 20 MW skal have en emissionstilladelse

Efter 1. januar 2005 skal de omfattede anlæg have en tilladelse til at udlede CO₂. Herudover kan de blive tildelt en gratis kvote på et antal tons drivhusgas. I det omfang, kvoten ikke svarer til den faktiske udledning, kan eventuelt oversbleven kvote sælges, eller manglende kvote må købes. Der skal til myndigheden tilbageleveres kvotebeviser svarende til det faktiske udslip. Det koster 40€ (knap 300 DKK) pr. manglende kvoteenhed, og det fritager ikke for at skaffe den manglende kvoteenhed.

Handelen med kvoter skal ske på tværs af hele EU inden for allerede fastlagte tidsperioder. Første periode går fra 2005 og 3 år frem. De næste perioder er 5-års. Der er begrænsede

muligheder for at overføre kvoter mellem perioderne. I første omgang kan handel ske inden for de eksisterende medlemslande (inkl. de 10 nye, når de får direktivet implementeret), men der forudses mulighed for, at der i fremtiden også kan købes kvoter uden for EU.

Det enkelte land skal udarbejde en "National Allokering Plan" (NAP) om fordelingen af den samlede nationale kvote. Planen skal respektere det enkelte lands påtagne forpligtelse til at reducere udslippet af drivhusgasser. Danmark har påtaget sig en reduktionsforpligtelse på 21 % i forhold til basisåret 1990. Den 31. september 2004 skal den endelige allokering plan være klar og godkendt af Kommissionen, og de omfattede virksomheder skal have meddelt deres konkrete kvote for årene 2005-07.

Konsekvenser for fjernvarmen

For fjernvarmen indebærer emissionshandel nogle konsekvenser/problemer:

Hvis fjernvarmen købes fra et anlæg, der ikke ejes af fjernvarmen, og den gratis kvote tildeles dette anlæg, vil varmesiden ingen kontrol få med kvoten. Det er et problem, for hvis varmen ønsker at skifte varmelieferandør eller selv producere, følger kvoten ikke med. Desuden kan det frygtes, at fremmede varmeproducenter vil forsøge at indregne omkostningerne ved deres tilpasning til kvotesystemet i varmeprisen.

Det må være et krav fra fjernvarmesektoren, at den resulterende omkost-

ningsbyrde for fjernvarmebrugere efter implementering af CO₂-kvoter er neutral i forhold til det nuværende niveau. Fjernvarmesektoren bør derfor tildeles gratis kvoter i et omfang, der dækker emissionerne fuldt ud, eller også bør ekstra omkostninger udligges ved nedsættelse af CO₂-afgiften.

Tildelingen af kvote til fjernvarmen bør korrigeres for klimavariationerne. Der er betydelig forskel på emissionerne i hhv. et varmt og et koldt år.

Der skal sikres kvote til fjernvarmens fortsatte vækst, idet fjernvarmen afløser CO₂-udslip fra anlæg uden for kvotesystemet (individuel oliefyring eller elvarme). Nye fjernvarmekunder vil ikke have kvote med sig, når de kommer ind i fjernvarmesystemet.

DFF har nedsat en arbejdsgruppe til at følge op på disse problemer. Gruppen foreslår bl.a., at den kvote, som dækker emissionen ved varme produktionen på produktionsanlæg med fremmed ejer, tildeles operatøren af fjernvarmesystemet. Denne kvotemængde kan fjernvarmesystemets operatør så anvende til at skaffe den emissionsmæssigt optimale varmemængde.

Om kort tid forventes regeringen at udsende det lovforslag, der skal implementere EU emissionshandelsystem i dansk lov. DFF vil løbende informere om udviklingen, både i cirkulærer, artikler og på temamøder, når der er konkret viden om den kommende ordning.